

WiaryGodni – program do pracy z młodzieżą w klasie 8 - luty

I. SPOTKANIE W MAŁEJ GRUPIE

Temat: „Życie na pełnej petardzie”

Cel: Zachęta do życia w ciągłej obecności Boga i zapraszania Ducha Świętego.

Materiały: księga Pisma Świętego, kartki z wydrukowaną modlitwą dla wszystkich uczestników spotkania, kartka A3 (lub większa) dla każdej z grup i flamastry lub duża tablica, ziarenka rośliny, które uczestnicy będą mogli w domowych warunkach wsadzić do doniczki.

Warto, aby na spotkaniu wybrzmiało świadectwo animatora o jego działaniu Ducha Świętego w jego życiu.

1. CZĘŚĆ A: Spotkanie ogólne

WSTĘP:

Przywitanie uczestników.

Modlitwa: *Prowadzący nawiązuje do modlitwy na zakończenie katechezy w szkole (modlitwa św. Jana Pawła II,) rozdaje uczestnikom spotkania jej tekst i zaprasza wszystkich do wspólnej modlitwy:*

Duchu Święty, proszę Cię
o dar mądrości do lepszego poznawania
Ciebie i Twoich doskonałości Bożych,
o dar rozumu do lepszego zrozumienia
ducha tajemnic wiary świętej,
o dar umiejętności,
abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary,
o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady
i u Ciebie ją zawsze znajdował,
o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie
nie mogły mnie od Ciebie oderwać,
o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością,
o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu,
który Ciebie, o Boże, obraża.
Amen.

Animator na wstępie przeprowadza z uczestnikami pogadankę na temat treści, które były poruszane w trakcie katechezy szkolnej. Prosi uczniów o wypowiedzi na temat symboli Ducha Świętego, przytoczonych fragmentów Pisma Świętego, historii Filipa Neri. Przypomina

również o modlitwie, którą ułożyli i zapisali w zeszycie, zachęcając do częstej, osobistej modlitwy jej słowami. Po tym wstępie wprowadza w tematykę spotkania:

Być może wielu z was pamięta księdza Jana Kaczkowskiego. Ten ksiądz, będąc nieuleczalnie chory, założył hospicjum, czyli dom dla umierających. Posługiwał tak jako duszpasterz, pomagając przejść przez czas choroby. Pomimo ograniczeń, wynikających z jego choroby, nie poddawał się, tryskał radością i dzielił się swoją wiarą z innymi. Jego powiedzenie bardzo często pojawiała się w mediach i zapisało w pamięci wielu ludzi, zafascynowanych jego postawą. Brzmi ono: „Życie na pełnej petardzie”. Napisał nawet książkę, której nadał taki właśnie tytuł. Jak sądzicie, co może oznaczać, że ktoś „żyje na pełnej petardzie”.

Animator prosi uczniów o wypowiedzi, które hasłowo może zapisywać na tablicy.

W trakcie dzisiejszego spotkania chcemy zastanowić się „żyć na pełnej petardzie”. Oczywiście zrobimy to w odniesieniu do naszego przygotowywania się do sakramentu bierzmowania. Bierzmowanie to przecież taki moment, w którym otrzymamy od Ducha Świętego „mistrzowskie wsparcie”, aby swoim życiem, wiarą, modlitwą, postępowaniem, słowami, uczynkami, głosić Jezusa innym. Używając innych słów, przyjmiemy Ducha Świętego, aby żyć „na pełnej petardzie”.

ROZWINIĘCIE TEMATU:

Prowadzący w tym miejscu przypomina uczestnikom spotkania o zadaniu domowym ze szkolnej katechezy, którym było oglądnięcie filmu „Duch” i uzupełnienie tabelki. W oparciu o tę tabelę przeprowadza rozmowę kierowaną, w trakcie której prosi o podawanie odpowiedzi i je omawia oraz zachęca do stawiania pytań.

Po katechezie szkolnej otrzymaliście zadanie, aby w domu oglądnąć film Leszka Dokowicza pt. „Duch”. W tabelkach z pytaniami, mieliście udzielić odpowiedzi, które zwracają uwagę na istotne elementy tego przesłania.

Animator, posiłkując się tabelką z odpowiedziami, przeprowadza rozmowę.

Zadanie na spotkanie w grupach – każdy z uczestników odpowiada na pytania oglądając film pt. „Duch” Leszka Dokowicza https://youtu.be/047dM9FM9q4	
PYTANIE	ODPOWIEDŹ
1. Za pośrednictwem jakich ludzi działa Duch Święty?	Za pośrednictwem ludzi prostych i pokornych
2. Kogo wybiera Duch Święty?	Tych, którzy tego chcą, którzy Go pragną i zaproszą do swojego życia
3. Co się stało z gangsterem, który został zaproszony na spotkanie młodzieży?	Duch Święty zmienił jego serce i umysł, zadziałał bardzo mocno. Po tym wydarzeniu gangster oddał broń, którą zabijał i napadał na banki. Nawrócił się i zaczął zarabiać na życie sprzedając koszule. Po kilku latach umarł, ale co

	najważniejsze w jedności z Panem Bogiem.
4. Jakie 3 dary daje nam Duch Święty?	1) Poczucie własnej grzeszności – dzięki Niemu widzimy swoją małość i to, że potrzebujemy Boga. 2) Przekonanie o miłosierdziu Boga – że ono jest większe od naszego grzechu. 3) Pewność, że Bóg zwycięża w historii ludzkości i w naszym życiu.
5. Co może zrobić człowiek jeśli czuje się słaby lub nawet nie znak Ducha Świętego?	Może powiedzieć do Niego „pokaż się”, bo tego pragnę, czyli może poprosić Ducha Świętego aby zaczął działać w jego życiu.
6. W jaki sposób, w czym przejawia się działanie Ducha Świętego?	W płaczu, dreszczach, spoczynku, uzdrowieniu, ogniu wewnętrznym
7. W kogo mamy niewzruszenie wierzyć?	W Ducha Świętego

Dzięki temu filmowi lepiej zrozumieliśmy to, że gdy zapraszamy Ducha Świętego do naszego życia prawdziwie i z głęboką wiarą, to może On odwrócić nieraz wszystko „do góry nogami”, ale zawsze robi to dla naszego dobra. Za każdym razem działa tak, żeby przybliżyć nas do Boga i doprowadzić do zbawienia.

Ten film pokazał nam też, że każdy, kto zaprosi Ducha Świętego do swojego życia, jest niejako zmuszony podążać już tylko za Jego natchnieniami, jest zobowiązany do nowego życia. Można więc powiedzieć, że dostaje nową życie, ale i nowe zadanie, misję, podobnie jak to było w przypadku apostołów i uczniów, którzy szli za Panem Jezusem.

Dzięki ostatniej katechezie oraz filmowi, który oglądaliście w domach zobaczyliście, że Duch Święty działa przez konkretnych ludzi, tak samo jak 2000 lat temu, tak i teraz. Pokazał nam, że do Ducha Świętego można się modlić i – co bardzo ważne – On wysłuchuje naszych modlitw i przemienia ludzkie życie. To świadectwo Leszka Dokowicza pokazało też, że przez działanie Ducha Świętego Bóg dotyka różnych problemów i zranień naszego życia, uzdrawia je albo pomaga je przyjąć i żyć na nowo. Bogu zależy przecież na tym żeby usunąć to wszystko, co przeszkadza nam żyć w pełni, co przeszkadza nam na drodze do nieba. On chce usunąć te wszelkie granice... ale to nie wszystko. Bo tak jak było niemal na początku filmu powiedziane – łatwo jest powiedzieć „nie” Duchowi Bożemu; trudniej powiedzieć „tak” – czyli zgodzić się na życie z Duchem Świętym.

Jak myślicie, dlaczego jest nam trudno zgodzić się na to, aby Duch Święty działał w naszym życiu tak, jak On chce i prowadził nas tam gdzie tego pragnie

Animator prosi kandydatów o wypowiedzi i po rozmowie podsumowuje:

Człowiekowi jest trudno się zgodzić na działanie Ducha Świętego, bo to wymaga od nas zmiany naszych planów. A człowiek, jak nas poucza Biblia i dowodzi codzienność, chce często robić wszystko po swojemu. Tak jak Adam i Ewa, nie chce zaufać, boi się tego, boi się, że ktoś go zawiedzie. Tymczasem Pan Bóg mówi: **JA CIEBIE NIE ZAWIODE, ODDAŁEM ŻYCIE ZA CIEBIE, BO CIĘ KOCHAM CZŁOWIEKU.**

Tych, którzy kochają Pana Boga i zgodzili się na Jego plan na swoje życie i zaprosili Ducha Świętego do swoich serc, chce On poprowadzić, chce ich posłać, jak posłał Apostołów.

Jezus jest dla nas doskonałym nauczycielem. W czasie nauczania wiele razy mówił o Królestwie Bożym, które powinno wciąż się rozwijać i rosnać. Może to się dzieć także dzięki nam. Bierzmowanie to wezwanie do wzrostu wiary, która jest zaczątkiem Królestwa Bożego w nas. Gdy nasza wiara dzięki Duchowi Świętemu będzie wzrastać, my sami staniemy się narzędziami w ręku Boga, dzięki którym nasze życie i świat wokół będzie się zmieniał na lepsze.

Prowadzący otwiera księgę Pisma św. i czyta z niej poniższe fragmenty.

„Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, staje się większe od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki przylatują z powietrza i gnieźdzą się na jego gałęziach” (Mt, 13, 31-32).

„Bo zaprawdę powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę, jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: „Przesuń się stąd tam!”, a się przesunie. I nic niemożliwego nie będzie dla was” (Mt 17, 20).

W tym miejscu, w nawiązaniu do słów z Ewangelii, animator daje świadectwo, w jaki sposób jego wiara przekłada się na życie. Już sam fakt bycia animatorem stanowi świadectwo odpowiedzi na Jezusowe wezwanie oraz poświadcza otwarcie się na działanie Ducha Świętego. Animator może posłużyć się również świadectwem innych, np. świadectwem Roberta: <https://www.youtube.com/watch?v=TMXig1qabh0>,

Kacpra: <https://www.youtube.com/watch?v=Q4qUcD1bDs0>, lub innym, wybranym przez siebie.

Po świadectwie animator zaprasza kandydatów na drugą część, czyli spotkanie w małej grupie.

2. CZĘŚĆ B: Spotkanie w małej grupie

Na początku spotkania prowadzący, krótko nawiązuje do poprzedniego spotkania, zapraszając do aktywności:

Otwarcie się na działanie Ducha Świętego, a zatem „życie na pełnej petardzie”, wcale nie musi oznaczać nie wiadomo jakich spektakularnych wydarzeń. Jednak wymaga od nas wiele, ponieważ zawsze wzywa do większego zaangażowania. Tutaj mogą

pojawiać się „schody” i pytania: „po co”? W trakcie naszego ostatniego spotkania zastanawialiśmy się, kto jest naszym przyjacielem. Jeśli Jezus jest naszym przyjacielem, to chcę z nim rozmawiać, czyli troszczyć się o modlitwę. Gdy się modłę regularnie, gdy szczerze rozmawiam z Przyjacielem, to jest już wielka zmiana w moim życiu. To również otwarcie na działanie Ducha Świętego. Jest bardzo wiele innych sposobów otwierania się na Ducha Świętego.

Warto, aby prowadzący przeprowadził w tym momencie rozmowę kierowaną, zwracając uwagę kandydatów na konkretne formy otwierania się na działanie Ducha Świętego, np. na udział niedzielnych i świątecznych Mszach świętych, regularne przystępowanie do spowiedzi św., osobistą lekturę Słowa Bożego, przykładne życie, odwagę w przyznawaniu się do wiary, zaangażowanie się w konkretną grupę religijną, która działa w parafii itp.

Po rozmowie zaprasza kandydatów do wspólnej pracy przy wykorzystaniu metody metaplanu. Jest to bardzo angażująca metoda, która – przy właściwym pokierowaniu przez animatora – może przynieść dobre skutki w życiu uczestników. Na dużych kartkach (kartonie lub tablicy) należy wpisać hasło główne oraz wyznaczyć cztery pola i podpisać je: 1. Jak jest; 2. Jak powinno być; 3. Dlaczego nie jest tak, jak powinno być; 4. Co robić, aby było tak, jak powinno być. Swoje odpowiedzi kierowani przez animatora uczestnicy spotkania powinni sami wpisywać w schemat. Istotne jest to, aby odpowiedzi były oparte na egzystencjalnej sytuacji uczestników spotkania.

Przygotowałem (-am) dla nas specjalny szablon, który pomoże nam zobaczyć, jak wygląda nasze osobiste otwieranie się na działanie Ducha Świętego oraz da nam dobre i cenne wskazówki na przyszłość. Do dzieła!

„Życie na pełnej petardzie”

<i>Jak jest?</i> 1. 2. 3. 4. 5. ...	<i>Jak powinno być?</i> 1. 2. 3. 4. 5. ...
<i>Dlaczego nie jest tak, jak powinno być?</i> 1. 2. 3. 4. 5. ...	<i>Co robić, aby było tak, jak być powinno?</i> 1. 2. 3. 4. 5. ...

Po zakończeniu pracy, animator dokonuje podsumowania i docenia uczestników za ich zaangażowanie. Zwraca uwagę zwłaszcza na sugestie zawarte w ostatnim polu i motywuje kandydatów do ich wprowadzania w życie.

ZAKOŃCZENIE SPOTKANIA:

Wspólnie zastanowiliśmy się i zapisaliśmy to na karcie (tablicy), jak wygląda nasze osobiste zaangażowanie w otwieraniu się na działanie Ducha Świętego. Zastanowiliśmy się również, co powinniśmy robić w przyszłości, aby nasze życie było jeszcze lepsze, a używając słów księdza Jana Kaczkowskiego, by było to „życie na pełnej petardzie”. Aby jednak nasza praca miała jakiś sens, powinniśmy zdecydować się na osobisty wysiłek, by nasze spostrzeżenia wprowadzać stopniowo w codzienność. Zachęcam was gorąco do dalszej pracy! Pamiętajcie, co powiedział do nas Jezus: „(...) zaprawdę powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę, jak ziarno gorczycy, powiecie tej górze: „Przesuń się stąd tam!”, a się przesunie. I nic niemożliwego nie będzie dla was” (Mt 17, 20).

Prowadzący rozdaje uczestnikom przygotowane ziarna np. gorczycy/grochu, prosząc ich, aby zasadzili w domu i zadbali o jego wzrost.

Zauważcie, że zanim zasadzimy ziarenko, musimy się przygotować: znaleźć doniczkę, ziemię, miejsce w którym będzie światło itd... Tak jest również z naszym przygotowaniem się na dar Ducha Świętego. Potrzebujemy modlitwy, sakramentów, zaangażowania, by mógł w nas zadziałać i byśmy mogli wzrastać w świętości i wydać piękne owoce naszego życia.

ZADANIE: W domu postaraj się jeszcze raz uzupełnić tabelę, którą uzupełnialiśmy na spotkaniu, aby stworzyć sobie osobisty plan działania *(można poprosić uczestników, aby sfotografowali sobie uzupełnioną planszę w celu odtworzenia schematu pytań lub można wydrukować małe gotowe karteczki i rozdać je uczestnikom).*

MODLITWA

Tylko Bóg
Tylko Bóg może dać wiarę;
jednak ty możesz dać świadectwo.
Tylko Bóg może dać nadzieję;
jednak ty możesz pogłębić
wiarę w sercach swoich braciach.
Tylko Bóg może dać miłość;
jednak ty możesz uczyć
innych jak kochać.
Tylko Bóg może dać pokój;
jak ty możesz zasiewać zgodę.
Tylko Bóg może dać siłę;
jednak ty możesz pocieszyć
kogoś wątpiącego.
Tylko Bóg może dać życie;

jednak ty możesz
go uczyć innych.
Tylko Bóg może dać światło;
jednak ty możesz sprawić,
by zajaśniało w czyichś oczach.
Tylko Bóg jest życiem;
jednak ty możesz wzbudzić
w innych pragnienie.
Tylko Bóg może uczynić coś,
co zdaje się niemożliwe;
jednak ty możesz uczynić to,
co możliwe.
Bóg jest samowystarczalny;
podoba mu się jednak,
gdy może na ciebie liczyć.

(Pieśń brazylijska, źródło: Adonai.pl. Tekst modlitwy można wydrukować dla wszystkich uczestników spotkania).